

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2282/2015
07.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Андрејевић, председника већа, Бисерке Живановић, Весне Поповић, Лидије Ђукић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца З.Р. из З., кога заступа Г.М., адвокат из З., против туженог Јавног предузећа „Електропривреда Србије“ са седиштем у Београду, као правног следбеника Привредног друштва П.т. – Т. д.о.о Н.С., кога заступа Р.М., адвокат из Н.С., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1150/15 од 15.06.2015. године, у седници већа одржаној 07.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1150/15 од 15.06.2015. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1150/15 од 15.06.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П1 9/2014 од 23.04.2015. године, делимично је усвојен тужбени захтев и тужена је обавезана да тужиоцу на име увећане зараде по основу сменског рада за период од 02.08.2011. године до 01.11.2013. године исплати укупно 151.698,18 динара, у појединачним месечним износима наведеним у изреци, са законском затезном каматом на сваки појединачни износ од доспелости па до исплате, да у име тужиоца уплати припадајуће доприносе за обавезно социјално осигурање надлежном Фонду ПИОЗ на досуђене износе увећане зараде, као и да му накнади парничне трошкове у износу од 64.668,00 динара, са законском затезном каматом од доношења првостепене пресуде па до исплате. Део тужбеног захтева којим је тражена исплата законске затезне камате од дана исплате зараде па до наредног дана, као и у делу којим је тражена исплата припадајућих пореза је одбијен као неоснован.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж1 1150/15 од 15.06.2015. године одбио као неосновану жалбу туженог и потврдио првостепену пресуду.

Тужени је против другостепене пресуде благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11,49/13, 74/13 и 55/14).

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (члан 404. став 2. истог закона).

Врховни касациони суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, јер нема разлога који указују на потребу уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као ни разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Наиме, побијаном другостепеном пресудом правноснажно је одлучено о захтеву тужиоца за исплату увећане зараде по основу сменског рада, тако што је захтев тужиоца усвојен. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд је утврдио да су побијане одлуке у складу са правним схватањима и праксом ревизијског суда, те да је судска пракса у погледу одлучивања о овој врсти тужбеног захтева уједначена, јер је утврђено да тужена није исплаћивала увећање зараде по основу сменског рада, те се не може сматрати да је сменски рад тужиоцу вреднован при утврђивању основне зараде. Из наведених разлога, ни у случају прихватања да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, у овом случају исход поступка не би био другачији или повољнији по туженог.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући изјављену ревизију у складу са општим правилима о дозвољености ревизије у имовинско-правним споровима у смислу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 13. став 2. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.55/14), којом је измењена одредба члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Прелазном одредбом члана 23. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 55/14), прописано је да поступак који је започет по Закону о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11), а није окончан пре ступања на снагу овог закона, спровешће се по одредбама овог закона.

Тужбом поднетом 20.12.2013. године тужилац је тражио исплату увећане зараде по основу сменског рада за период од 01.08.2011. године до 30.10.2013. године, у износу од укупно 250.000,00 динара, са законском затезном каматом од 01.11.2013. године па до исплате. Поднеском од 30.07.2014. године тужбени захтев је смањен тако што је тужилац тражио да се тужени по истом основу обавезе да му исплати укупно 151.698,18 динара, а нижестепени судови су захтев усвојили и туженог су правноснажно обавезали на исплату наведеног износа, са припадајућом каматом. Побијана другостепена пресуда Гж1 1150/15 донета је 15.06.2015. године, након што је 31.05.2014. године ступио на снагу и почео да се примењује Закон о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.55/14).

Како вредност предмета спора побијаног дела од укупно 151.698,18 динара очигледно не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија туженог није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Снежана Андрејевић,с.р.**